

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321010208
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321010208.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2022 odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/57/2021 zo dňa 16.9.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/57/2021 zo dňa 16.9.2021.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovanú L. A., rod. M., nar. X.X.XXXX v N., trvale bytom
P. č. XXX, okres N.,

podľa § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca sp.zn. Pv 570/20/5502 zo dňa 12.05.2021 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť tak, že:

dňa 08.06.2019 v čase okolo 18:30 h po tom, čo sa maloletá dcéra J.S., narodená XX.XX.XXXX vrátila z výletu do rodinného domu č. XXX v obci P., okres N., jej vulgárne nadávala do kuriev, vyhrážala sa jej zabitím a počas toho ju udierala presne nezistený počet krát gumeným remeňom používaným do motorových vozidiel, a to po nohách, rukách a bruchu, pričom týmto konaním u maloletej J.S. vyvolala strach o život a zdravie, z ktorého dôvodu sa maloletá J.S. pred ňou zamkla do kúpeľne rodinného domu, čím maloletej J.S. spôsobila zranenia ľahkého charakteru s dobou liečby v trvaní 6 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca, rozsudkom sp.zn. 1T/57/2021 zo 16.9.2021 z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovanú L. A., rok. M., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp.zn. Pv 570/20/5502 zo dňa 12.5.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 08.06.2019 v čase okolo 18:30 h po tom, čo sa maloletá dcéra J.S., narodená XX.XX.XXXX vrátila z výletu do rodinného domu č. XXX v obci P., okres N., jej vulgárne nadávala do kuriev, vyhrážala sa jej zabitím a počas toho ju udierala presne nezistený počet krát gumeným remeňom používaným do motorových vozidiel, a to po nohách, rukách a bruchu, pričom týmto konaním u maloletej J.S. vyvolala strach o život a zdravie, z ktorého dôvodu sa maloletá J.S. pred ňou zamkla do kúpeľne rodinného domu, čím maloletej J.S. spôsobila zranenia ľahkého charakteru s dobou liečby v trvaní 6 dní,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Prokurátor zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 20.1.2022, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 24.1.2022, a to nasledovne:

Okresný súd Čadca po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2021 rozhodol tak, že obžalovanú L. A. spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

S rozhodnutím súdu nemožno z nižšie uvedených dôvodov súhlasiť, nakoľko súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo malo za následok jeho nesprávnosť.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spácha závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe.

Poškodená T. P. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní podrobne popísala udalosti zo dňa 08.06.2019. Opakovane a zhodne uviedla, že keď sa vrátila z výletu domov, matka jej vulgárne nadávala, vyhrážala sa jej zabitím, počas čoho ju udierala gumeným remeňom používaným do motorových vozidiel po nohách, rukách a bruchu. Poškodená vyjadrila svoje obavy zo správania matky. Výsluch poškodenej je podporený výpoveďou Bc. T. T., ktorá zhodne popísala skutočnosti, ktoré sa udiali počas výletu - rybačky so sestrou T., komunikáciu s matkou počas výletu, po skutku uskutočnený obsah komunikácie so sestrou P. P. (predtým Y.) ako aj následné ďalšie udalosti. Tiež interpretovala skutočnosti, ktoré jej uviedla poškodená a ktoré sa obsahovo zhodujú s jej výpoveďou teda, že ju matka mala po návrate zbit' gumeným remeňom, že sa matky bojí, lebo sa jej vyhrážala zabitím. Je prirodzené, že pre odstup času, rôzne vnímanie prežitého a rôznu schopnosť pamätať si ho, môžu vo výpovediach svedkov vzniknúť drobné rozpory.

Na druhej strane je minimálne nedôveryhodné, keď sa svedok k tým istým skutočnostiam v priebehu času vyjadruje zasadne odlišným spôsobom tak, ako to vyplýva zo spisového materiálu ORPZ, OKP Čadca pod ORP-345/1-VYS-CA-2019 u svedkyne P. P., ktorá navyše v súčasnosti hodnotí dôvody, motívy správania sestier a ich povahu rovnakým spôsobom ako obžalovaná, z čoho je zrejma snaha napomôcť jej obrane.

S tvrdeniami T. P. korešpondujú aj fotografie zachytávajúce zranenia poškodenej na č. l. 56-59, na ktorých sú viditeľné škrabance po nohách, rukách a bruchu, bez hematômov. Takýto popis vyplýva aj z oboznámeného listinného dôkazu - odborného vyjadrenia MUDr. F. P., ktorý konštatuje odreniny povrchového charakteru s dobou liečby šesť dní bez výraznejšieho obmedzenia v obvyklom spôsobe života. Ako mechanizmus vzniku zranení pripustil MUDr. P. údery remeňom. V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že svedok T. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v izbe sestry T. meniť rebrový radiátor za panelový, pričom takýto radiátor je zachytený aj na fotografiách.

V neprospech obžalovanej svedčí aj komunikácia medzi T. P. a sestrou P. P. bezprostredne po skutku, v ktorej jej poškodená poslala fotografie zranených častí tela, podrobne popisuje, čo sa stalo vrátane fyzického útoku a vyhrážok zabitím. Pokiaľ ide o hojenie zranení, poškodená sestre už na druhý deň uvádza zlepšenie, kedy na bruchu mali byť viditeľné už len zblednuté priesvitné škrabance. V tejto súvislosti pripomína, že ohliadka tela poškodenej bola robená až na šiesty deň po skutku, t. j. ku dňu ukončenia prípadnej liečby, kedy sa OČTK dozvedeli o konaní. Z komunikácie medzi sestrami tiež vyplýva, že P. P. reagovala na zaslané fotografie bez potreby vysvetlenia, čo je na nich a kde je to fotené. Poukazuje na to, že súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vôbec s touto komunikáciou nevysporiadal a v rámci hodnotenia dôkazov ju úplne vynechal tak, ako aj výpoveď P. P..

Rovnako sa súd nevysporiadal ani so spôsobeným následkom - strach z matky, úzkosť, ktorý popisovala poškodená T. P.. Pričom následky na psychike v súvislosti s konaním matky boli objektivizované aj PhDr. Andrejom Franekom, ktorého znalecký posudok bol oboznámený súdom ako listinný dôkaz. Zo správy PC Náruč Čadca a lekárskej správy MUDr. L. F. vyplýva, že poškodená bola v starostlivosti psychiatrickej ambulancie pre úzkostnú poruchu u traumatizovanej osoby. Uvedené skutočnosti umocňujú dôveryhodnosť výpovede poškodenej T. P..

Má za to, že uvedený súhrn vykonaných dôkazov vyznievajúcich v neprospech obžalovanej, ktoré na seba nadväzujú a navzájom sa dopĺňajú bez pochybnosti preukazuje, že skutok kladený obžalovanej za vinu sa stal a jednoznačne vyvracia účelovú obhajobu.

Pre dokreslenie uvádza, že z vyjadrení detí obžalovanej k jej osobe, ich vzťahu, vzťahu s T. P. tak, ako vyplývajú zo spisového materiálu OR PZ, OKP Čadca pod ORP-345/1-VYS-CA-2019 je zrejmé, že matka bola nervózna, impulzívna a nesúhlasila s jej výchovnými metódami. Je pochopiteľné, že obžalovaná sa v rámci obrany snaží vykresliť priaznivejšie, pričom napríklad správou Obchodnej akadémie R. L. T. bolo vyvrátené jej tvrdenie, že dcére T. chodila na rodičovské združenia a keď nemohla, vždy zavolať triednemu, keď z citovanej správy vyplýva pravý opak (č. I. 111). Tiež súdom oboznámená správa na č. I. 124 od matky, v ktorej sa dcére vyhráža a vulgárne jej nadávala kvôli šatke, je dôkazom o jej vzťahu k dcére. Pokiaľ aj svedkovia C. A. a T. P. vypovedali v prospech obžalovanej ide o svedkov, ktorí s obžalovanou žijú v spoločnej domácnosti. V prípade C. A. ide už o súčasného manžela. Svedok T. P. v prípravnom konaní navyše uviedol, že v čase skutku nebol doma.

Poukazuje na to, že závery súdu nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutočnosť, že zo strany T. P. a T. T. ide o skreslené podanie udalostí zo dňa 08.06.2019 mal súd preukázané najmä z tvrdení T. P. a T. T. uvedenými v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pričom takýto návrh, respektíve ani spis Okresného súdu Čadca sp. zn. 5PPOm/1/2019 nebol v konaní pripojený a oboznámený. V spisovom materiáli sa nachádza len uznesenie Okresného súdu Čadca sp. zn. 5PPOm/1/2019 zo dňa 14.06.2019, z ktorého dôvodov vyplýva, že návrh na vydanie neodkladného opatrenia podal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, ktorý vychádzal z elektronického oznámenia PC Náruč Žilina, ktorému bol zaslaný podnet nejakej tretej nezistenej osoby. Samotné svedkyne boli následne v trestnom konaní vypočúvané, pričom potvrdili len niektoré skutočnosti, na ktorých si následne zotrvali.

Taktiež oporu vo vykonanom dokazovaní nemá ani záver súdu o tom, že pokiaľ by poškodená bola bitá takou intenzitou gumeným remeňom, na jej tele by aj po šiestich dňoch boli minimálne pozostatky hematómov, keď bola fotená na polícii. Pripomína, že u poškodenej išlo o povrchové škrabance. Relevantný záver o tom, že by tieto mali zanechať, resp. zanechali nejaké hematómy by musel vyplývať z nejakého dôkazu poskytnutého odbornou spôsobilou osobou.

Rovnako tak absentuje podklad pre záver, že svedok T. P., ktorý následne v konaní pred súdom tvrdil, že nič nepočul (ani matku ani sestru), by musel krič T. P. počuť.

Prokurátor preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca a vec vrátil Okresnému súdu v Čadci, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaná L. A. sa k odvolaniu prokurátora vyjadrila písomným podaním prostredníctvom obhajcu zo dňa 16.2.2022, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.2.2022, a to nasledovne:

V písomnom vyjadrení obžalovaná nesúhlasila so závermi a hodnotením dôkazov prezentovaných prokurátorkou v jej odvolaní. S názormi vyjadrenými v odôvodnení odvolania prokurátorky sa nestotožňuje, je toho názoru, že dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu prípravného konania a na hlavnom pojednávaní neumožňovali bez akýchkoľvek pochybností vyslovenie záveru, že sa stal skutok, pre ktoré jej bolo vznesené obvinenie a pre ktorý bola na ňu podaná obžaloba. Samosudca dostatočne, presvedčivo s poukazom na konkrétne vykonané dôkazy riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prokurátorom napadnutý rozsudok, ktorým ju podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil spod obžaloby. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé akými zásadami sa riadil pri hodnotení dôkazov a na základe akých konkrétnych skutočností dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná. Samosudca aplikoval dôsledne zásadu in dubio pro reo a zároveň súd prvého stupňa postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Uplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov je základným a nevyhnutným predpokladom pre správne, spravodlivé a zákonné rozhodnutie. Na rozdiel od odôvodnenia odvolania prokurátorky, ktorá hodnotí dôkazy vykonané súdom

jednostranne, v jej neprospech, samosudca hodnotí dôkazy komplexne, bez ohľadu na to, či svedčia v jej prospech alebo v jej neprospech. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé prečo neuveril výpovediam poškodenej T. P. a svedkyne T. T. a prečo vzal za preukázané skutočnosti, ktoré uviedla vo svojich výpovediach obžalovaná a svedkovia, ktorí svedčili v jej prospech. Poukazuje aj na ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. por., kde je upravená zásada prezumpcie neviny, ktorá vychádza aj z úpravy ustanovenej § 50 ods. 2 ústavy a článku 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Zásada prezumpcie neviny je upravená aj v čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa tejto zásady, každý, proti komu sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú tieto pravidlá pri dokazovaní jednak in dubio pro reo, čiže v pochybnostiach v prospech obvineného a obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech. Teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať, že takéto tvrdenie je nepravdivé. Odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Tr. por. Poukazuje aj na skutočnosti, ktoré uviedol v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2021 obhajca, ktorá je zachytená v odôvodnení rozsudku. Obhajca zhodnotil vo svojej záverečnej reči akým spôsobom sa viedlo proti nej trestné stíhanie, ako bol zneužitý inštitút začínania trestného stíhania vo veci, akým spôsobom bolo porušené jej právo na obhajobu. Vyjadroval sa k vykonaným dôkazom. Uvádza skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je stíhaná. Poukázal na jej obhajobu, zhodnotil jej osobu, poukázal tiež na to, že pokiaľ ide o prípravné konanie, trestný proces nemožno považovať vo vzťahu k jej osobe za spravodlivý. Žiada preto, aby krajský súd odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Čadca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T/57/2021 zo dňa 16.9.2021 ako nie dôvodné zamietol.

K odvolaniu prokurátora a k vyjadreniu obžalovanej L. A. sa vyjadrila písomným podaním zo dňa 31.3.2022, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 1.4.2022, poškodená T. P. prostredníctvom svojej splnomocnenkyne zvolenej v tomto konaní.

Vo vyjadrení poškodená namietala, že jej nebol doručený rozsudok Okresného súdu Čadca zo dňa 16.9.2021, ako aj odôvodnenie odvolania prokurátorky voči rozsudku. O skutočnostiach tam uvedených sa dozvedela až z vyjadrenia obžalovanej, ktoré jej doručil Krajský súd v Žiline spolu s upovedomením o termíne verejného zasadnutia. Podľa jej názoru, rozhodnutie súdu vychádza len z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.9.2021 a tieto súd nemali presvedčiť o vine obžalovanej, ale bral do úvahy len dôkazy v prospech obžalovanej, nemožno teda hovoriť o spravodlivom či zákonnom procesnom postupe a už vôbec nie o spravodlivom a zákonnom rozsudku. Javí sa ako vysoko pravdepodobná skutočnosť, že úvahy súdu nevychádzali z logických záverov dostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a aplikácie správnych právnych noriem, ale z hrubej ľubovôle pri selekcii dôkazov, ktoré sú neudržateľnými a v rozpore so sudcovskou zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Ďalej poškodená poukazuje na skutočnosť, ktorá bola podľa jej názoru daná v prejednávanej trestnej veci, popisom udalostí, tak ako ich vnímala. Uvádza okolnosti, ktoré sú zrejmé z jej výpovede a opätovne prikladá fotky jej dobitého tela, pretože sa odfotila v kúpeľni po bitke a zaslala ich sestre P.. Zároveň priložila SMS správu od obžalovanej preukazujúcu štandardný spôsob komunikácie obžalovanej s poškodenou. Poškodená vypovedala k vyššie opísanému skutku pred ÚPSVaR Čadca, o čom svedčí úradný záznam spísaný na ÚPSVaR Čadca dňa 13.6.2019, úradné záznamy pod číslami 2019/99828, 2019/99736 a záznam z pohovoru na ÚPSVaR Čadca zo dňa 14.6.2019 s T. P., teraz T.. Súd zrejmé na tieto záznamy ako dôkazy neprihliadal a ani ich nevykonal. V prípravnom konaní v rámci trestného vyšetrovania za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, výsluch bol vykonaný v októbri 2019 pod č. ČVS: ORP-345/1-VYS-CA-2019, kópiu prikladajú ako dôkaz, nie je zrejmé, či súd na toto vrátane výpovedí jej súrodencov pri hodnotení dôkazov prihliadal. Ďalšie výsluchy v prípravnom konaní v rámci trestného vyšetrovania pre prečin nebezpečného vyhrážania vedený vyšetrovateľom PZ v Turzovke v roku 2020 a napokon pred Okresným súdom Čadca na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2021 pod sp.zn. 1T/57/2021. Spolu ide o štyri výsluchy, pričom tri z nich boli vykonané vo veku, keď bola maloletá a opakovane ju traumatizovali. Súd ju opätovne vypočúval dňa 16.9.2021 krátko po dovŕšení plnoletosti a táto udalosť ju opakovane traumatizovala o to viac, že už pred samotným výsluchom bola verbálne napádaná manželom obžalovanej A. na chodbe pred pojednávacou miestnosťou. Verbálne útoky A. ukončil až príslušník ZVJS, ktorý ho napomenul. Na doplnenie skutkového stavu poukazuje aj na rozhodnutia Okresného súdu Čadca vo veci zverenia

maloletého dieťaťa (poškodenej) do starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča, o čom pripája dôkazy, a to uznesenie o neodkladnom opatrení, č.k. 5PPOm/1/2019-8 a rozsudok o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti sestry T. T., sp.zn. 9P/29/2019. Z vyjadrenia obžalovanej nevyplýva, či prvostupňový súd v rámci zisťovania skutkového stavu prihliadal aj na túto skutočnosť a oboznámil sa s obsahom týchto rozhodnutí, ktoré sú zásadného významu. V rámci konania o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti sudkyňa na pojednávaní dňa 14.1.2020 vykonala dokazovanie a mala za preukázané, že zotrvanie maloletej v starostlivosti obžalovanej je neakceptovateľné a nevhodné s ohľadom na správanie a konanie obžalovanej. Po vykonanom výsluchu obžalovanej a konfrontácií s dôkazmi sudkyňa zisťovala, či je v predmetnom konaní vedené vyšetrovanie s ohľadom na závažnosť skutku. Už v tomto konaní obžalovaná klamala, že nevie o ničom. Ďalej sudkyňa vykonala dokazovanie a prihliadala na vyjadrenie navrhovateľky a kolízneho opatrovníka, správu z psychologického poradenstva a mala nepochybne preukázané, že prostredie výchovy zabezpečované obžalovanou je neprijateľné pre výchovu maloletej a nie bezpečné. Preto nie je zrejme prečo jeden súd v rámci dokazovania má preukázanú pravdivosť tvrdení svedkyne T. T. a poškodenej maloletej a druhý súd konštatuje, že ho výpovede poškodenej a svedkyne nepresvedčili. V prípade, ak si prvostupňový súd v rámci konania vedeného pod sp.zn. 1T/57/2021 nezaobstaral aj rozhodnutia súdu vo veci zverenia starostlivosti maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti pod č.k. 5PPOm/1/2019-8 a rozhodnutia vo veci samej sp. zn. 9P/29/2019 neprihliadal na psychologické správy PC Náruč Čadca zo dňa 21.10.2019, znalecký posudok PhDr. Andreja Franeka, lekársku správu MUDr. L. F. a odborné vyjadrenie MUDr. P., je absurdné tvrdiť, že súd vykonal objektívne dokazovanie a riadil sa rozumnými úvahami a už vôbec nie je možné konštatovať, že vydal zákonné rozhodnutie. Ďalej spochybňujú skutočnosť uvádzanú v obsahu vyjadrenia obžalovanej, či dokázal sudca posúdiť bitie poškodenej tak, že na tele by aj po 6-tich dňoch boli minimálne pozostatky hematómov, pokiaľ by bola zbitá takou intenzitou ako je to uvádzané. Tento záver súdu podsúva všeobecnú akceptáciu určitej miery násillia za prijateľnú, pokiaľ nie sú viditeľné pozostatky zranenia v trvaní niekoľkých dní, a preto takéto závery nemožno akceptovať. V opačnom prípade by sa umožňovalo páchatelom pokračovať v protiprávnom konaní. Taktiež vyvstáva otázka, či súd skúmal dopady na duševné zdravie traumatizovanej osoby po bitke. Majú za to, že obmedzenie sa len na fyzické prejavy násillia, je nepostačujúce. Pokiaľ súd prijal závery v rámci svojej voľnej úvahy hodnotenia dôkazov, ktoré neboli odborne podložené, ale vyhodnotené len laickým názorom sudcu, nemožno hovoriť o zákonom uplatnení zásady voľného hodnotenia dôkazov. O to viac, keď v prípade dokazovania v rámci civilného konania o zverení maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti iný súd prihliadal na odborné vyjadrenia a skúmal dopady na psychické zdravie maloletej poškodenej. Nepresnosti vo výpovedi poškodenej vyplývajú zo skutočnosti, že výsluch sa vykonával po troch rokoch od času, kedy sa skutok stal a nešlo len o jednu bitku, ale vyvrcholenie predchádzajúcich verbálnych a neverbálnych útokov obžalovanej voči poškodenej, pričom facky, ťahanie za vlasy, vulgárne nadávky boli častým a sprievodným javom vo výchove poškodenej zo strany obžalovanej. Nie je možné od obetí násillia vyžadovať, aby si pamätali s určitou presnosťou všetky detaily, keďže tieto spomienky vytesňujú a snažia sa na zlé udalosti zabudnúť. Hodnotenia obžalovanej v rámci obhajoby považuje za subjektívne a nie je možné sa spoliehať na subjektívnu pravdivosť vyjadrení obžalovanej ako klientky od obhajcu. Pokiaľ súd pri hodnotení osoby obžalovanej vychádzal bez ďalšieho z hodnotenia iných dôkazov len z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, a to manžela obžalovanej, dcéry P. P., či syna T. P., tieto výpovede nemožno považovať za objektívne, nakoľko žili, resp. žijú s obžalovanou v spoločnej domácnosti a sú od nej ekonomicky a bytovo závislí. Títo svedkovia klamali zrejme v snahe nepriťažiť obžalovanej. Ak sudca nezohľadnil dôkazy, výpoveď P. P., predtým Y., poskytnutú v rámci vyšetrovania, bezprostredne po skutku, vedené pod ČVS:ORP-345/1-VYS-CA-2019, ani komunikáciu medzi poškodenu a uvedenou svedkyňou, nemožno hovoriť o zákonom hodnotení dôkazov v celom merite veci, ale len selektívnom hodnotení bez nadväzujúcej opory ďalších dôkazov. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejme, že súd nielenže dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale s vysokou pravdepodobnosťou nevykonal dostatočné dokazovanie, ktorým by náležite zistil skutočný stav veci a svoje úvahy a závery nemá podložené relevantnými dôkazmi. Poškodená preto súhlasí s odvolaním prokurátorky voči napadnutému rozsudku a je toho názoru, že napadnutý rozsudok by mal odvolací súd zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súčasťou písomného vyjadrenia sú aj vyššie spomínané prílohy (č.l. 366-405) doručené elektronicky.

Na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom obžalovaná v rámci konečného návrhu navrhla, aby bolo zamietnuté odvolanie prokurátorky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. Prokurátor navrhol v celom rozsahu odvolaniu vyhovieť, a to zotrvaním na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení, teda napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Splnomocnenkyňa poškodenej sa pripojila k návrhu prokurátora a pridriava sa písomného podania zo dňa 31.3.2022.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí predložila súdu svoje písomné vyjadrenie, ktoré zároveň bolo súdom na verejnom zasadnutí aj prečítaním oboznámené. Vo svojom vyjadrení obžalovaná uviedla, že vždy ku svojim životným úlohám a povinnostiam pristupovala zodpovedne a obetovaním seba samej, či už ako dcéra k rodičom, sestra k súrodencom, ako i matka k svojim deťom. Rodina a deti boli u nej vždy na prvom mieste a znamenali pre ňu všetko a snažila sa pre ne urobiť všetko tak, aby mohla zabezpečiť ich potreby a aby nepocíťovali to, že bola na ich výchovu väčšinou sama a po rozvoďte úplne sama, a to aj finančne. Bolo to veľmi náročné, keďže ich bolo päť a vďaka jej snaženiu deti neboli ochudobnené o nič, čo sa týkalo vzdelania, záujmov, venovali sa rôznym záujmovým činnostiam, aj finančne náročnejším, v hre na klavír v LŠU atď. Deti chodili patrične a slušne oblečené, starala sa, aby boli čo najlepšie vyživované. Chovala dobytok, pestovala zeleninu. Snažila sa, aby žili v slušných bytových podmienkach. Popritom sa starala o telesne postihnutú mladšiu sestru, ktorej bola neskôr určená ako opatrovník. V okolí a susedia ju poznali ako svedomitú matku, deti chválili aké sú šikovné. S deťmi mala vždy veľmi dobré vzťahy, s najstaršími dcérami viac kamarátsky, zverovali sa jej so všetkým, čo sa okolo nich udialo. Nikdy sa doma vulgárne nevyjadrovala, ani im tak nenadávala. Neublížila svojim deťom fyzicky, ani psychicky. Vždy sa snažila každému z nich maximálne pomáhať a ochraňovať ich. Vychovať z nich dospelých, vzdelaných, sebestačných ľudí, bolo pre ňu veľmi náročné a tiež obetujúce. Preto obvinenia a vykonštruované tvrdenia zo strany dcér, pred ktoré bola v poslednom období postavená, ju veľmi psychicky zasiahli, lebo vie, že ku nim sa vždy zodpovedne správala a nikdy sa voči nim nijako neprevinila a ani sa nedopustila takých skutkov, ako boli uvedené v obvineniach voči nej. V prvotnom oznámení o jej protiprávnom konaní a každodennej tyranii, ktorej sa mala dopustiť voči dcére T., bolo uvedených veľa očierňujúcich obvinení na jej osobu, na základe ktorých boli vykonávané zisťovania po rôznych úradných inštitúciách. Takmer všetky z uvedených obvinení sa pri výpovediach políciou vypočúvaných svedkov ukázali ako nepravdivé, ale nikto sa nepozastavil nad tým akú ujmu na povesti tieto obvinenia spôsobili jej, jej manželovi a maloletému synovi, ktorého má s manželom a negatívne to ovplyvnilo aj ich spoločenský život v rámci trvalého bydliska. Je pre ňu ťažké akceptovať a uveriť tomu, že jej dcéry dokázali voči nej vzniesť nepravdivé obvinenia. Trvá na tom, že skutkov, z ktorých bola obvinená sa nikdy nedopustila a vychováva ešte 8-ročného syna, čo jej dáva silu toto psychicky náročné dianie fyzicky a psychicky ustáť a nestratiť chuť do života.

Ohľadne konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozsudku sa krajský súd nestotožňuje s námietkou splnomocnenkyne poškodenej týkajúcej sa doručenia napadnutého rozsudku, resp. jeho nedoručenia. Tu treba poznamenať, že poškodenej v čase vyhlásenia rozsudku, t.j. dňa XX.X.XXXX už nadobudla plnoletosť, teda rozsudok, aj všetky ďalšie písomnosti jej mali byť doručované už okresným súdom. Písomnosti však okresný súd doručoval ustanovenému opatrovníkovi. Krajský súd v Žiline o termíne verejného zasadnutia písomne upovedomoval poškodenú v tomto konaní, ktorá prostredníctvom splnomocnenkyne reagovala svojím vyjadrením na obsah rozsudku, odvolanie prokurátorky, ako aj vyjadrenie obžalovanej k podanému odvolaniu prokurátorom. Odvolací súd pripomína, že rozsudok mal byť doručený už poškodenej a nie opatrovníkovi, ale uvedený nedostatok žiadnym podstatným spôsobom nezhoršil právne postavenie poškodenej v tomto konaní a nezasiahol do jej práv. Poškodenej nemá právo podať odvolanie, keďže sa nerozhodovalo o jej nároku na náhradu škody a do konečného rozhodnutia krajského súdu ako odvolacieho súdu mala možnosť vyjadriť sa k veci, čo je zrejme aj z obsahu písomného vyjadrenia, že mala vedomosť o rozhodnutí okresného súdu, o obsahu odvolania prokurátorky, ako aj o obsahu vyjadrenia obžalovanej k podanému odvolaniu prokurátorom, pretože naň vo svojom vyjadrení kvalifikovane reagovala.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo síce podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote, a je sčasti dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uvádzal prokurátor.

Na podklade prokurátorom podaného odvolania, dôsledným oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu žalovaného trestného činu

je napadnutý oslobodzujúci rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovanej na obhajobu. Súd prvého stupňa ohľadne žalovaného skutku vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. Prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam, ktoré sa následne premietli do vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne, konkrétne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Len sama skutočnosť, že prokurátor sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré našli svoj odraz v oslobodzujúcom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Prokurátor v rámci podaného odvolania súdu prvého stupňa vytýka, že nesprávne vyhodnotil skutkový stav, keď jednostranne hodnotil vykonané dôkazy práve v prospech obžalovanej L. A. a neprihliadal na výpovede poškodenej T. P., svedkyne Bc. T. T., nevysporiadal sa s rozpormi vo výpovedi svedkyne P. P. s komunikáciou, ktorá prebiehala medzi maloletou poškodenou T. P. a jej sestrou P. P. bezprostredne po skutku, v ktorej jej poškodená posielala fotografie zranených častí tela a podrobne popisuje, čo sa stalo, pričom práve P. P. neprejavila prekvapenie a zobrala tieto skutočnosti ako fakt. Súd sa podľa prokurátora nevysporiadal ani so spôsobeným následkom, strachom z matky a úzkosťou, ktoré popisovala poškodená maloletá T. P.. Prokurátor ako podstatný dôkaz v neprospech obžalovanej hodnotí aj SMS správu z č.l. 124, v ktorej sa matka dcére vyhráza a vulgárne jej nadáva kvôli šatke, čo je dôkazom o jej vzťahu k dcére. Pokiaľ svedkovia C. A. a T. P. vypovedali v prospech obžalovanej, ide o svedkov, ktorí s obžalovanou žijú v spoločnej domácnosti, konkrétne manžela a syna.

Obžalovaná L. A. na hlavnom pojednávaní aj v prípravnom konaní poprela spáchanie žalovanej trestnej činnosti. Potvrdila, že dňa 8.6.2019 jej maloletá dcéra T. P. odišla so staršou, už dospelou dcérou T. na výlet a po návrate z výletu, počas ktorého ju kontaktovala telefonicky, kde došlo k verbálnemu konfliktu, začala dcéru T. napomínať, pohádali sa, dohovárala jej, že ju nerešpektuje, neposlúcha. Bola to len hádka, vyčítala jej, že si mala upratať izbu a až potom odísť na výlet. Po hádke dcéra odišla do svojej izby a zostala tam do druhého dňa. Dcéru nijakým spôsobom fyzicky nenapadla, nebila ju žiadnym remeňom, hádku počul aj jej druh, terajší manžel C. A., ktorý sa nachádzal vo vedľajšej izbe. O tom, že mala dcéru zbiť, sa dozvedela od dcéry P. Y. v nasledujúcich dňoch. Pokiaľ ide o hádku, dcére vôbec vulgárne nenadávala, nevyhrážala sa jej zabitím, ani ju fyzicky nenapadla, nikdy svoje deti nebila. K fotografiám sa vyjadriť nevie, nevie, že by mala dcéra také oblečenie, ani nemajú takú dlažbu ako je na obrázku. Podľa jej názoru si to dcéra len vymyslela, aby sa dostala z domu preč a žila život bez povinností. O dcéru sa vždy riadne starala. Pokiaľ ide o SMS komunikáciu predkladanú obžalobou na č.l. 137, takéto správy nikdy nepísala, aj keď ide o jej telefónne číslo. Na dcéru si nevšimla po incidente žiadne poranenia, išla normálne do školy. Keď bola dobitá, mala ísť k lekárovi. Žiadna ohliadka u nich doma robená nebola. O deti sa vždy riadne starala. Snažila sa ich v maximálnej možnej miere zabezpečiť, pretože ich bolo päť a s otcom detí sa rozviedla pre jeho alkoholizmus.

Svedkyňa - poškodená T. P. (v čase keď malo dôjsť ku skutku maloletá) vo výpovedi z prípravného konania zo dňa 13.4.2021, ako aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2021 potvrdila, že bola dňa 8.6.2019 na výlete so staršou sestrou T. a jej priateľom N. T.. Počas ich výletu telefonovala matka buď jej alebo jej sestre a vyčítala jej, že si nesplnila svoje povinnosti. Po návrate z výletu v podvečerných hodinách išla najskôr do svojej izby, potom prišla do kuchyne, kde matka na ňu začala kričať a odišla do druhej izby, odkiaľ zobrala gumený remeň, ktorý sa používa v autách a začala ju ním biť po rukách, nohách a bruchu. Nadávala jej, že pokiaľ ešte niekedy pôjde so sestrou a priateľom, že ju zabije. Keď ju matka prestala biť, maloletá išla do kúpeľne na poschodí, tam sa zamkla, lebo mala z matky strach, že

ju opäť dobije. Pán A. bol vo vedľajšej izbe, nemohol nič vidieť, bolo to len počuť. Doma bol aj brat T., ale ten bol na poschodí. O konflikte sa s ním nerozprávala. Po bitke jej zostali na rukách modriny, škrabance aj na nohách a bruchu, zavolala sestru T., povedala jej, že ju matka zbila, že jej nadávala. Sestra T. jej povedala, aby si to odfotovala a poslala to sestre P. alebo jej. Na odporúčanie sestry si škrabance a modriny odfotovala hneď v kúpeľni. Následne išla do svojej izby a urobila si ďalšie fotografie. Tieto poslala cez messenger svojej sestre P.. Na druhý deň prišla sestra P. P. ku nim domov a ukázala jej škrabance, ktoré jej po bitke zostali. Matka ju zbila aj predtým v januári 2019, bolo to riešené políciou. Posledné roky, čo bola u matky, tak vzťah nebol dobrý, stále len kričala a nadávala. Teraz, keď býva u sestry T., má viac času sa učiť, môže sa venovať aj voľnočasovým aktivitám, s matkou sa nestretáva, ani sa s ňou nechce stretávať. Začala navštevovať aj Poradenské centrum Náruč, neskôr, keď sa jej psychický stav zhoršil, začala chodiť aj k psychiatrické MUDr. T. a potom k MUDr. F.. So sestrou P. sa nestretávajú, nebavia sa spolu, pretože došlo k určitým názorovým nezhodám na spôsob jej života. K poraneniam, ktoré mala utrpieť, uviedla, že modriny vôbec nemala, škrabance mala asi týždeň, na druhý deň si dala oblečenie s dlhým rukávom, aby to nikto nevidel. Zranenia ukazovala asi po dvoch dňoch P., s T. sa stretla asi o týždeň, išli spolu na sociálku, kde jej povedali, že matku niekto udal. Keď bola fotená na polícii žiadne zranenia už nemala. Fotky, ktoré sú v spise fotila ona. K lekárovi nešla, pretože sa bála matky. Sťažovala sa len kamarátke, že mama sa ku nej nevhodne správala. Už pred incidentom chcela odísť z domu. SMS komunikácia, ktorá je v spise, je so sestrou P.. Popísala, že sa vtedy cítila zle, mala triašku, bála sa, že sa bitka zopakuje. Vyhrážky boli dosť časté, nebrala si to tak k srdcu. Matka sa o ňu nezaujímal, ani o jej školský prospech. Nežiadala náhradu škody.

K jednotlivým výpovediam svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní, tak ako sú podrobne rozvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, odvolací súd dopĺňa, že žiadny zo svedkov (P. Y., rod. P., Bc. T. T., rod. P., T. P., T. P.) nebol priamo prítomný pri popisovanom konflikte medzi obžalovanou a poškodenou a následne vypovedali (opakovane), pričom obsah výpovedí priamo reagoval na aktuálny vzťah či už pozitívny alebo negatívny každého zo svedkov zvlášť k obžalovanej - ich matke alebo poškodenej - ich sestre. Týka sa to aj výpovede svedka C. A., aktuálne manželka obžalovanej, v čase, keď malo dôjsť ku skutku jej druha. Krajský súd poznamenáva, že z obsahu celého spisového materiálu, bez akejkoľvek trestnoprávnej relevancie, vyplývajú komplikované vzájomné vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi, teda matkou a jej deťmi ale aj medzi súrodencami navzájom, ktoré sú poznačené rozpadom primárnej rodiny, neplnením vyživovacej povinnosti zo strany biologického otca detí a nevyhnutnosťou riešiť zabezpečenie rodiny po každej stránke len matkou. Súd v trestnom konaní však nerieši otázky rodinných vzťahov (§ 7 ods. 2 Tr. por.), pokiaľ nemajú presah do protiprávneho konania naplňajúceho zákonné znaky konkrétnej skutkovej podstaty trestného činu.

V súvislosti s odvolacími námietkami prokurátora a právnou kvalifikáciou konania obžalovanej je potrebné predovšetkým uviesť, že objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. sú primárne medziľudské vzťahy a právo človeka, aby nebol vystavený závažným vyhrážkam. Objektívna stránka trestného činu spočíva vo vyhrázaní inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Následkom je pôsobenie samotnej vyhrážky, ktorá však musí byť vážne mienená, avšak nie z hľadiska úmyslu jej naplnenia, ale z hľadiska úmyslu jej vyslovenia, teda že ju človek chcel vysloviť a mala pôsobiť ako vyhrážka. Zároveň pôsobenie vyhrážky ako následok musí byť taký, že je spôsobilý vzbudiť dôvodnú obavu z naplnenia tejto vyhrážky, resp. nejakej jej varianty. V tejto skutkovej podstate je totiž obligatórnou zložkou objektívnej stránky aj spôsob spáchania trestného činu, ktorý musí byť taký, aby z neho vyplynul obligatórny následok - možnosť vzbudenia dôvodnej obavy (prítom postačí možnosť vzbudenia dôvodnej obavy netreba, aby táto obava naozaj vznikla).

V konkrétnostiach tejto trestnej veci vyhrážka zabitím nebola objektívne spôsobilá vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu v zmysle vyššie uvedeného výkladu týkajúceho sa naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania tak, ako sa s tým podrobne vypořiadal súd prvého stupňa na strane 13 až 16 rozsudku. Krajský súd ako súd odvolací dopĺňa práve v súvislosti s hodnotením výpovede svedkyne P. P., že súd prvého stupňa správne poukázal na zachytenú komunikáciu medzi maloletou T. P. a P. Y. zo dňa 8.6.2019 v čase o 22.14 hod. a dňa 9.6.2021 v čase o 21.52 hod., kde boli poslané tri fotografie spolu s textom tak, ako je to uvedené na strane 9 odôvodnenia rozsudku, pričom jednotlivé dôkazy (vrátane komunikácie medzi sestrami a popisovanými poraneniami, ktoré mala utrpieť maloletá dňa 8.6.2019) vyhodnotené jednotlivo a v súhrne viedli odvolací súd k záveru, že dôvod oslobodenia obžalovanej spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Tr. por., nie je priliehavým pre zistený

skutkový stav a dôkaznú situáciu, keďže ako to ustálil v odôvodnení správne aj okresný súd, ku skutku došlo (udalosti sa udiali, avšak nie v takom rozsahu, aby bolo možné bez rozumných pochybností konštatovať, že vyhrážky obžalovanej boli spôsobilé vzbudiť v poškodenej dôvodnú obavu), vo výroku však uviedol oslobodzujúci dôvod podľa § 285 písm. a) Tr. por. - nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, správne mal byť uvedený oslobodzujúci dôvod podľa § 285 písm. b) Tr. por., teda že tento skutok nie je trestným činom, pretože neboli naplnené jeho zákonné znaky.

Pokiaľ ide o priebeh konfliktu je možné ustáliť, že reakcia obžalovanej L. A., rod. M., vo vzťahu k jej dcére, v čase skutku maloletej T. P., rozhodne nebola adekvátne a v súlade so zásadami vzájomného spolužitia, navyše vo vzťahu matky k maloletej dcére. Vo všeobecnosti, vo vzťahoch medzi rodičmi a deťmi nie je možné tolerovať akékoľvek (aj vzájomné) hrubé vulgárne vyjadrovanie, verbálne napádanie, či dokonca brachiálne násilie. Na druhej strane je však potrebné poukázať, že na to aby mohla byť vyodená trestnoprávna zodpovednosť, táto sa riadi striktnými pravidlami, ktoré upravuje Trestný zákon a Trestný poriadok a práve v rámci tohto trestného konania v prejednávanej veci nemožno konštatovať, že obžalovaná sa vyhrážala maloletej poškodenej zabitím takým spôsobom, že to v nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a poškodená maloletá T. P. vnímala vyhrážku zabitím ako objektívne spôsobilú vzbudiť u nej dôvodnú obavu o život aj s prihliadnutím na predloženú elektronickú komunikáciu so sestrou P., keď jej poškodená napísala 9. júna 2019 o 21.52: „...keby ma vyfackala, tak mi to je jedno ale s hentým to neskutočne bolelo“. „Ja sa s ňou nerozprávam po včerajšku, keby mi dala facku tak ok to neriešim ani, ale takto som celá doškrabaná si nemôžem dať do školy ani krátky rukáv...“ Čiže aj z celkového obsahu elektronickej komunikácie medzi poškodenu a P. možno vyvodiť, že konanie matky poškodená prvoplánovo nevnímala ako výnimočné a život ohrozujúce aj s prihliadnutím na predchádzajúci spôsob komunikácie s matkou, okrem iného aj SMS správou na č.l. 124 z 20.4.2019, v ktorej sa mala matka dcére vyhrážať a vulgárne jej nadávať kvôli šatke. Východiskom pre danú úvahu je aj záver znaleckého posudku znalca z odboru psychológia PhDr. Franeka, že v osobnostnej štruktúre T. P. zistil zvýšenú citlivosť (hypersenzitivitu), ktorá eventuálne mohla byť po prežitom strese spúšťačom ďalších psychických problémov, ktoré však nemožno hodnotiť ako výlučný následok v priamej a príčinnej súvislosti so žalovanou trestnou činnosťou, teda nie je možné sa stotožniť ani s odvolacou námietkou, že sa súd nevysporiadal so spôsobeným následkom - strachom a úzkosťou z matky.

Krajský súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou prokurátora, ktorý namieta závery súdu prvého stupňa, že zo strany T. P. a T. T. ide o skreslené podanie udalostí zo dňa 8.6.2017, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vychádzal len z tvrdení uvedených poškodenu a svedkyňou Bc. T. T., rod. P. v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pričom takýto návrh ani spis OS Čadca 5PPOm/1/2019 nebol v konaní oboznámený.

Odvolací súd poukazuje primárne na to, že uznesením OS Čadca sp.zn. 5PPOm/1/2019 zo dňa 14.6.2019, vykonateľným 14.6.2019, právoplatným 5.7.2019, ktoré je súčasťou spisového materiálu (č.l. 100-104 vyšetrovací spis) bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým bola maloletá T. P. zverená do starostlivosti sestry T. P.. Neodkladné opatrenie bolo oboznámené prečítaním na hlavnom pojednávaní dňa 16.9.2021, bez pripomienok procesných strán, pričom podstatné sú dôvody jeho vydania. Žalovaný skutok sa mal stať 8.6.2019, neodkladné opatrenie bolo vydané na základe návrhu ÚPSVaR Čadca, ktorý vychádzal z okolností uvádzaných maloletou poškodenu a jej sestrou T. T., rod. P. týkajúcich sa priamo skutkového deja, ktorý sa stal predmetom trestného stíhania, pôvodne začatého dňa 18.6.2019 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre skutok, ktorý bol špecifikovaný za obdobie od 16.1.2019 do dňa 8.6.2019 vrátane bitky, ktorú mala utrpieť maloletá poškodená dňa 8.6.2019. Podstatné však je, že práve priamo dotknutá osoba - maloletá T. P. uviedla zásadne odlišné a zjavne nadsadené skutočnosti, citované aj v rozsudku súdu prvého stupňa na č.l. 16, než aké boli následne popisované samotnou poškodenu ale i svedkyňou T., sestrou maloletej, ktorá mala preukázateľne záujem dostať maloletú do svojej starostlivosti zo starostlivosti jej zákonnej zástupkyne - matky (obžalovanej). Okolnosti uvádzané poškodenu T. P., že ju mal držať druh jej matky počas tej bitky, mala byť bitá nejakým špeciálnym korbáčom, matka sa o ňu nestarala, nedávala jej jesť, nútila ju ťažko pracovať v záhrade, robiť všetky domáce práce za matku, musela variť pre celú domácnosť ale sama sa nemohla najesť, sú skutočnosti, ktoré neskôr aj sama svedkyňa poškodená poprela vo svojej výpovedi v trestnom konaní, že to nebola v celom rozsahu pravda a vylúčil ich aj znalec PhDr. Franek v znaleckom posudku k maloletej poškodenej. Vzhľadom na charakter prejednávanej trestnej veci nebolo možné izolovane posudzovať prvotné informácie poskytnuté nielen orgánom sociálnoprávnej ochrany a kurately ale aj orgánom činným v trestnom konaní, pretože mali zásadný

dopad na procesné postavenie osôb v trestnom konaní. Krajský súd si je vedomý potreby zvýšenej ochrany obetí trestných činov, špeciálne chránených osôb, ktoré nie sú spôsobilé plne uplatňovať svoje práva ale zároveň dbať o zachovanie práva na spravodlivý proces ako takého.

Nad rámec odvolacích námietok krajský súd dáva do pozornosti chronologický prierez jednotlivých úkonov prípravného konania, ktoré mali v neskorších štádiách trestného konania aj priamy dopad na právnu kvalifikáciu konania obžalovanej a v konečnom dôsledku aj hodnotenie jednotlivých dôkazov.

V okolnostiach konkrétnej veci bolo najskôr trestné stíhanie začaté dňa 18.6.2019 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre skutok, ktorý bol špecifikovaný za obdobie od 16.1.2019 do dňa 8.6.2019, vrátane bitky, ktorú mala utrpieť maloletá poškodená dňa 8.6.2019. V rámci prípravného konania boli vykonávané úkony, výsluchy vo vzťahu k neznámemu páchatelovi, i keď bolo zrejmé, že smerujú voči matke maloletej. Vo veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bol uznesením zo dňa 4.10.2019 pod ČVS: ORP-345/1-VYS-CA-2019 pribratý do konania znalec psychológ PhDr. Andrej Franek. Znalecký posudok bol prečítaním oboznámený ako listinný dôkaz na hlavnom pojednávaní, pričom v závere znaleckého posudku bolo konštatované, že maloletá nebola obeťou trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Konštatované bolo len, že v dôsledku konania matky L. M., ktorého sa mala voči dcére dopúšťať, toto bolo čiastočne objektívne spôsobilé ohroziť jej psychické zdravie. U poškodenej sa neprejavuje tzv. syndróm tyranej osoby, zažila však reflexne jednorazový šok a traumy z fyzického útoku voči nej. Tieto následky sú aj psychického charakteru. Jej vzťah k matke nie je moc dobrý a jej vzťah k okoliu je precitlivý a plachý. Konanie matky voči dcére, ktorého sa mala dopúšťať vzhľadom na osobnostnú štruktúru jej dcéry, muselo bezpodmienečne zanechať stopy a následky v jej psychike, ktoré ako znalec rozpoznal. U maloletej vzhľadom na osobnostnú štruktúru, ktorá je konštitučne zvýšene citlivá, hypersenzitívna sa môžu vyskytovať nadsadené prvky prežitého deja, nejedná sa v pravom slova zmysle o skresľovanie, ani o sklony ku klamstvu. Ak by neboli zistené žiadne psychické následky, bolo by to tým, že k takémuto konaniu nedošlo. Následne vyšetrovateľ uznesením zo dňa 4.12.2019 podľa § 217 ods. 1 Tr. por. trestnú vec postúpil Okresnému úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, lebo výsledky prípravného konania ukazovali, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol správny orgán posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca zo dňa 10.1.2020 č. Pv 387/19/5502-32 bolo podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. na základe sťažnosti opatrovníka maloletej T. P. zrušené ako predčasné uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Čadca zo dňa 4.12.2019 pod ČVS: ORP-345/1-VYS-CA-2019, ktorým bolo podľa § 214 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť L. M., postúpené Okresnému úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku a zároveň bolo uložené vyšetrovateľovi PZ, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Opatrením vyšetrovateľa zo dňa 23.1.2020 bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia MUDr. Štefan Solík, ktorý vypracoval odborné vyjadrenie č. 2/2020 zo dňa 29.1.2020 (č.l. 156) k poraneniám, ktoré mala utrpieť poškodená maloletá. Znalec v odbornom vyjadrení, ktoré bolo oboznámené prečítaním aj na hlavnom pojednávaní, sa vyjadroval len na základe fotodokumentácie k popisu a stanoveniu závažnosti zranení u poškodenej T. P. Ku fotodokumentácii, ktorá má pochádzať zo dňa 8.6.2019 predloženej do spisu svedkyňou T. T., označenej za nekvalitnú, znalec konštatoval, že je prítomná odrenina na ľavom predlaktí veľkosti 7 x 0,5 cm a tiež plošná odrenina povrchového charakteru veľkosti 10 x 2 cm na chrbáte vpravo vzadu. Jedná sa o ľahké zranenie bez trvalých následkov, kde obvyklá doba PN liečby je 6 dní, nebola výraznejším spôsobom obmedzená v obvyklom spôsobe života, ani odkázaná na pomoc inej osoby. K liečbe je potrebná jednorazová dezinfekcia a chladivé obklady Na fotodokumentácii zo dňa 14.6.2019 sú prítomné minimálne drobné oderky na predlaktí ruky vpravo, ktoré nevyžadujú PN, ani liečbu. K mechanizmu vzniku zranení znalec uviedol, že k zraneniam mohlo dôjsť po úderoch remeňom, gumenou hadicou, varechou a pod. Z predložených fotografií je zrejmé, že ani na jednej z nich nie je zachytená tvár maloletej, sú zachytené len časti tela, možno však identifikovať, že fotografie predložené poškodenou zo dňa 8.6.2019 (č.l. 55-59) boli vyhotovené v miestnosti, kde bol koberec a keďže orgánom činným v trestnom konaní nebola vykonaná obhliadka nie je možné objektívne ustáliť ani miestnosť kde mali byť fotografie vyhotovené. Je zrejmé aj z výpovedí maloletej, že na koži mala výraznejšie znaky po fyzickom napadnutí len jeden deň, pričom aj sama uviedla, že na druhý deň už nemala žiadne stopy, len nejaké škrabance na rukách. Ohliadka tela maloletej príslušníkmi polície bola vykonaná až s niekoľkodňovým časovým odstupom,

kde už nie sú zaznamenané prakticky žiadne následky fyzického napadnutia, ku ktorému malo dôjsť. Odvolací súd v kontexte vykonaných dôkazov sumarizuje, že nie je namieste absolútne spochybnenie tvrdení poškodenej k následkom - minimálnym drobným oderkám, pri fyzickom napadnutí, ktoré mala utrpieť dňa 8.6.2019 len preto, že neboli viditeľné v čase ohliadky tela políciou.

Krajský súd považuje za potrebné vytknúť procesnému postupu orgánov činných v trestnom konaní nesústreďenosť postupu, pretože dňa 22.4.2020 bolo vznesené obvinenie L. M. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), § 139 písm. c) Tr. por., lebo zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin. Uvedené uznesenie bolo uznesením Krajskej prokuratúry v Žiline zo dňa 19.6.2020 pod 1Kpt/493/19/5500-10, podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. na základe sťažnosti obvinenej L. M. zrušené a vyšetrovateľovi odboru Kriminálnej polície OR PZ v Čadci bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Prokurátor krajskej prokuratúry dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť aj keď z iných dôvodov než uvádzala obvinená vo svojej sťažnosti. Napadnuté uznesenie o vznesení obvinenia bolo nevyhnutné zrušiť, nakoľko vzneseniu obvinenia nepredchádzalo začatie trestného stíhania pre skutok, ktorý je predmetom uznesenia o vznesení obvinenia. Z formulácie skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bolo zrejmé, že súčasťou tohto skutku nebolo žiadne vyhrážanie sa smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, pričom práve vyhrážanie sa zabitím tvorí podstatu skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie a bez tohto konania vyhrážania sa zabitím by skutok nebol trestným činom. V danom prípade výpoveďou poškodenej realizovanou po začatí trestného stíhania bol zistený ďalší skutok, a to vyhrážanie sa zabitím, ktorý by síce mohol byť aj časťou skutku kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., avšak tento skutok v uznesení o začatí trestného stíhania uvedený nebol. Skutok vyhrážania sa zabitím má byť stíhaný ako samostatný skutok, keďže práve vyhrážanie sa zabitím tvorí podstatu trestnoprávne relevantného konania páchatel'a a zvyšné časti skutku, z ktorých niektoré boli aj prevzaté zo skutku opísaného v uznesení o začatí trestného stíhania samostatne nenapĺňajú skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., ani iného trestného činu. Uznesením vyšetrovateľa zo dňa 11.8.2020 bola podľa § 214 ods. 1 Tr. por. trestná vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého skutku sa dopustila L. M. na tom skutkovom základe ako bolo uvedené v tomto uznesení, postúpené Okresnému úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku, pretože výsledky prípravného konania ukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o konanie, ktoré by mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Trestné stíhanie pre skutok, ktorý je predmetom tohto konania a bola podaná obžaloba bolo začaté podľa § 199 ods. 1 Tr. por. až dňa 30.09.2020 (!) a súčasne podľa § 206 ods. 1 Tr. por. bolo vznesené obvinenie L. A., rod. M. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., lebo na podklade skutočností doposiaľ zistených je dostatočne odôvodnený záver o tom, že dňa 8.6.2019 v čase okolo 18.30 hod. mala maloletú T. P. jej matka L. A. fyzicky napadnúť, a to tak, že ju udierala presne nezistený počet krát bližšie nešpecifikovaným gumeným remeňom po nohách, rukách a bruchu, vulgárne jej nadávala do kuriev a pod., vyhrážala sa jej zabitím, pričom týmto konaním u T. P. vyvolala strach o život a zdravie a spôsobila jej zranenia ľahkého charakteru s dobou PN a liečby v trvaní do 6 dní. Vyšetrovanie bolo vedené na OR PZ v Čadci, odbor poriadkovej polície, OO PZ Turzovka pod ČVS: ORP-729/TU-CA-2020. Uznesením Okresného súdu Čadca 2Tp/43/2020 zo dňa 14.10.2020 bol podľa § 48 ods. 2 Tr. por. ustanovený maloletej T. P. opatrovník z radov advokátov JUDr. Stanislav Záhumenský na výkon práv poškodenej, ktorý následne maloletú zastupoval aj v konaní pred súdom.

Odvolací súd sa nestotožňuje ani s odvolacími námietkami prokurátora k nevykonaniu dôkazu oboznámením s pripojeným spisom OS Čadca 5PPOm/1/2019 a rezumuje, že v rámci kontradiktórneho konania má súd postavenie nestranného arbitra, ktorého podstatnou úlohou je rozhodovanie sporu medzi obžalobou a obhajobou, pričom je vylúčené, aby súd vyvíjal aktivity smerujúce k napomáhaniu niektorej zo strán za situácie, keď prokurátor (a ani iná procesná strana) nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania na hlavnom pojednávaní (ani vo vzťahu k pripojeniu a oboznámeniu spisového materiálu Okresného súdu Čadca 5PPOm/1/2019). Naviac v čase podania obžaloby 14.5.2021 nič nebránilo prokurátorovi preveriť v databáze konaní stav veci vedenej pod sp.zn. 5PPOm/1/2019. Ak by súd z vlastnej iniciatívy vykonával ďalšie dokazovanie, v konečnom dôsledku by takýmto postupom nedovolené napomáhal prokurátorovi udržať obžalobu, čím by nedovolené a v rozpore so zákonom porušil zásadu kontradiktórnosti konania, preto krajský súd v postupe súdu prvého stupňa na rozdiel od prokurátora nekonštatuje žiadne pochybenie, pokiaľ nevyžiadal a neoboznámil uvedený spisový materiál, na čo poukazuje v rámci svojich pripomienok aj poškodenej prostredníctvom splnomocnenca. Pokiaľ splnomocnenkyňa poškodenej na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhovala pripojiť

spis Okresného súdu Čadca, označený pod sp.zn. 10P/80/20/2 zo dňa 8.3.2013, súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol tento návrh splnomocnenkyne poškodenej, keďže označené konanie sa malo týkať staršej dcéry obžalovanej v roku 2013, teda dôkaz bol jednoznačne bez súvislosti s predmetom prejednávanej veci.

K rozsahu vykonávania dôkazov namietaných prokurátorom a poškodenou je nutné poukázať na ustanovenie § 2 ods. 15 Tr. por., tzv. „obžalovacia zásada“, v zmysle ktorej trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje. V zmysle § 2 ods. 18 Tr. por. konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla, či obstarávala. V zmysle § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. S ohľadom na špecifikum prejednávanej trestnej veci je potrebné dať do pozornosti aj ustanovenie § 2 ods. 21 Tr. por., podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné v priebehu celého trestného konania umožniť poškodenému plné uplatnenie jeho práv, o ktorých ho treba riadne, vhodným spôsobom a zrozumiteľne poučiť (v uvedenom prípade to bolo dodržané ustanovením opatrovníka z radov advokátov maloletej poškodenej, avšak je potrebné venovať pozornosť aj právnym následkom nadobudnutiu plnoletosti u takejto osoby). Trestné konanie sa musí viesť s potrebnou ohľaduplnosťou k poškodenému a rodinným príslušníkom obete podľa osobitného zákona. Treba zohľadniť jeho osobnú situáciu a okamžité potreby, vek, pohlavie, prípadne zdravotné postihnutie a jeho vyspelosť a zároveň plne rešpektovať jeho fyzickú, mentálnu a morálnu integritu. Ustanovenie osobitného zákona a práva obetí trestných činov tým nie sú dotknuté. Pri tomto bode krajský súd zdôrazňuje, že orgány činné v trestnom konaní toto ustanovenie plne nerešpektovali práve s prihliadnutím na opakované výsluchy maloletej poškodenej a rodinných príslušníkov.

Aj keď súd prvého stupňa správnym a zákonným vyhodnotením dôkaznej situácie v tejto trestnej veci rovnako správne dospel k záveru o vážnych pochybnostiach, o okolnostiach spáchania žalovaného skutku, celkom nelogicky a v rozpore s jeho úvahami a so zákonom obžalovanú oslobodil spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok. Súd prvého stupňa mal obžalovanú správne oslobodiť spod obžaloby z dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok je trestným činom. Toto formálne pochybenie súdom prvého stupňa odstránil sám odvolací súd tak, že napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a obžalovanú totožne so súdom prvého stupňa oslobodil spod obžaloby, avšak s uvedením správneho zákonného dôvodu podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutok sa v základnej podstate stal a dopustila sa ho obžalovaná a súčasne nie je daný predpoklad možnosti spoľahlivo a bez rozumných pochybností ustáliť, že sa žalovaný skutok nestal vôbec a zároveň nie je dotknutý skutok ani možné postúpiť na prejednanie inému orgánu (konanie obžalovanej by mohlo byť posudzované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu).

V tomto prípade už konanie vedené proti obžalovanej bolo uznesením vyšetrovateľa zo dňa 11.8.2020 podľa § 214 ods. 1 Tr. por. postúpené Okresnému úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku, pretože výsledky prípravného konania ukazovali, že nejde o trestný čin, ale ide o konanie, ktoré by mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Ako vyplýva z Centrálnnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 12.4.2022 prečítanej na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, L. A. bola v rozkaznom konaní vedenom na Okresnom úrade Čadca Odbor všeobecnej vnútornej správy pod sp. č. OU-CA-OVVS-2021/000285 rozhodnutím zo dňa 1.4.2021 postihnutá pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila úmyselným narušením občianskeho spolunažívania iným hrubým správaním a drobným ublížením na zdraví na blízkej osobe - svojej dcére T. P. a práve priebeh skutku zo dňa 8.6.2019 vrátane fyzického napádania maloletej zo strany obžalovanej L. A. je súčasťou popisu skutku, o ktorom rozhodol okresný úrad tak, že L. A. uložil pokutu vo výške 100,- Eur. Prípadnému rozhodnutiu o postúpení veci krajským súdom na prejednanie inému orgánu pri uplatnení oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. b/ Tr. por. teda bráni uplatnenie zásady ne bis in idem, t.j. nie dvakrát o tej istej veci.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.